

отъ миналото завръшваха живота си по единъ жестокъ начинъ, известенъ подъ името харакири. Съ харакири сж били достойни да минатъ на оня свѣтъ само така нареченитѣ „самураи“ — войницитѣ на феодална Япония. Оня, който пристѣпва къмъ харакири, длѣженъ е да облѣче дреха, която никога не е облечана. Той поканва за свидетель своя най-близъкъ другарь, нареченъ въ случая кайшиакунинъ. Тоя човѣкъ стои съ гола сабя въ ржка и чака обречения да направи харакири — за да му отсѣче следъ това съ единъ замахъ главата. Много и най-разнообразни подбуди довеждали японцитѣ до тая мжчителна и безстрашна смъртъ: лично нещастие, сждбовна загуба, безчестие, негодувание срещу нѣкоя обществена неправда.

Въ надвечерието на една решителна битка японскиятъ военачалникъ Минамото (срѣдновѣковенъ герой) се отбилъ при своята любима жена Фудживара да се прости. Раздѣлата между влюбения мжжъ и прекрасната невѣста траяла толкова дълго време, че двамина самураи на Минамото извършили самоубийство предъ пжтната врата на кжщата му — за да напомнятъ на слабоволния мжжъ, че той трѣбва да остави жена си и съ оржие да изпълни своя дългъ.

Най-много книги сж написани за приключенията на 47-тѣ „ронини“ (скитащи самураи), загинали въ края 18 столѣтие. Тѣзи самураи били васали на владѣтеля Азано. Веднажъ въ двореца на шогуна нахълталъ неговия врагъ Кира. Азано стремително измъкналъ сабята си и врѣхлетѣлъ върху Кира, но нападателтъ билъ бързоногъ като Ахила и се спасилъ съ бѣгство. Азано билъ осжденъ на харакири. Неговитѣ вѣрни войници се заклели да отмѣстятъ на Кира и станали ронини. Презъ една снѣжна нощъ тѣ насилили вратитѣ на Кировия дворецъ, втурнали се вътре и отсѣкли главата на виновника за смъртъта на тѣхния господарь. Отсѣчената глава отнесли върху гроба на Азано. До нея